

God ontmoeten

Introductie

Op het blog van haar universiteit schreef studente Jordan Hubbard begin dit jaar, nadat ze de Passion Conferentie had bezocht, dit:

Een van de meest impactvolle momenten van deze conferentie was de eerste eredienst op de laatste dag. We begonnen "Agnus Dei" van Michael W. Smith te zingen. Het aanbiddingsteam begon op hun knieën te vallen en te huilen. Het hele stadion zong nog 30 minuten lang "heilig, heilig, bent u Heer God Almachtig, waardig is het Lam, waardig is het Lam, u bent heilig". Er waren geen instrumenten of aanbiddingsleiders. Het waren alleen de stemmen van 55.000 studenten en hun leiders. Mensen vielen op hun knieën, sommigen huilden, sommigen hieven hun handen op om te aanbidden en anderen stonden daar vol ontzag voor wat er om hen heen gebeurde. Het was een van de meest impactvolle en krachtige momenten van mijn leven. Ik sloot op een gegeven moment mijn ogen en stond daar gewoon en dacht: "Zo zal de eeuwigheid in de hemel klinken."

Eén van de verhalen waarin mensen bijna letterlijk Gods aanwezigheid ervaren tijdens de aanbidding.

We zingen het ook vaak: Vul dit huis met uw Glorie, vul dit huis met uw aanwezigheid.

We verlangen ernaar om Gods aanwezigheid te ervaren. En dat is terecht. Het is het meest complete verlangen in een wereld waar alles, maar dan ook alles ons laat geloven dat zoveel andere dingen onze diepste verlangens kunnen vervullen. De psalmdichter van Psalm 16 verwoordt het heel mooi: in Gods nabijheid is volheid van vreugde. In Gods nabijheid veranderen we. Vindt herstel plaats en komen we tot rust.

Maar hoe werkt dat nou? Moeten we daar iets voor doen, en zo ja, wat? Harder zingen? Speciale liederen? Komen wij bij God of komt God bij ons?

Ik wil nadenken over hoe het zat met Gods aanwezigheid

- God ontmoeten in het OT
- God ontmoeten in de wereld die nooit eindigt
- God ontmoeten in onze tijd

God ontmoeten in het OT

Maar laten we bij het begin beginnen: de schepping: daar waren God en mensen fysiek bij elkaar in de Hof van Eden. Tot het moment wat we 'de zondeval' noemen, het moment dat wij God niet meer op de eerste plek zetten.

De tijd daarna, zeg maar de tijd van het OT kenmerkt zich kort gezegd hierdoor: de aanwezigheid van God in het OT was gebonden aan een plek: het heiligdom!

Exodus 25:8

De Israëlieten moeten een heiligdom voor Mij maken, zodat Ik te midden van hen kan wonen.

En vervolgens geeft God instructies – tot in detail – voor de bouw van de tabernakel, en later de tempel.

Overigens was de tabernakel ook een afbeelding van de hof van Eden. Prachtige parallellen tussen de tabernakel en de schepping...

De tabernakel had God zelf bedacht. Dit is belangrijk om te weten: Het initiatief voor Gods aanwezigheid in onze wereld kwam van God zelf!

Het was onderdeel van zijn verbond met zijn eigen mensen, het volk Israël. Samen met een heleboel andere voorschriften die binnen en buiten de tabernakel ervoor moesten zorgen dat God onder zijn volk kon wonen.

Exodus 24: 1-11 laat de ontmoeting met God zien in de bevestigingsceremonie van het verbond.

Mozes kreeg van de HEER deze opdracht: ‘Kom naar Mij toe, de berg op, samen met Aäron, Nadab en Abihu en zeventig van Israëls oudsten, en kniel op een afstand neer. Alleen jij, Mozes, mag in de nabijheid van de HEER komen, de anderen niet. Het volk mag jou niet volgen als je de berg op gaat.’ Mozes maakte het volk bekend met alle geboden en regels die de HEER had gegeven, en het volk verklaarde eenstemmig: ‘Alles wat de HEER gezegd heeft zullen we doen.’ Hierna schreef Mozes alles op wat de HEER had gezegd. De volgende morgen bouwde hij aan de voet van de berg een altaar en richtte hij twaalf gedenksteden op, voor elk van de twaalf stammen van Israël één. Hij droeg een aantal jonge Israëlieten op om de HEER brandoffers te brengen en stieren te slachten voor een vredeoffer. Mozes nam de helft van het bloed en deed dat in schalen, de andere helft goot hij tegen het altaar. Vervolgens nam hij het boek van het verbond en las dit aan het volk voor, en zij zeiden: ‘Alles wat de HEER gezegd heeft zullen we doen en ter harte nemen.’ Toen nam Mozes het bloed en besprenkelde daarmee het volk. ‘Met dit bloed,’ zei hij, ‘wordt het verbond bekrachtigd dat de HEER met u heeft gesloten door u al deze geboden te geven.’ Hierna ging Mozes de berg op, samen met Aäron, Nadab, Abihu en zeventig oudsten van het volk, en zij zagen de God van Israël. Onder zijn voeten was er iets als een plaveisel van saffier, helder stralend als de hemel zelf. Deze vooraanstaande Israëlieten werden niet door God gedood: zij zagen Hem, en zij aten en dronken.

Het patroon wat we hier zien is interessant:

- God openbaart zichzelf en roept zijn volk op tot aanbidding
- Gods volk erkent en belijdt hun noodzaak voor vergeving
- God zorgt voor verzoening
- God spreekt zijn woord
- Gods volk geniet van Gods aanwezigheid en reageert met toewijding
- God nodigt uit aan tafel

Dit wordt allemaal voor de tabernakel nog veel verder uitgewerkt. Belangrijke conclusies:

In het Oude testament specifiek...

- Gebonden aan plaats
- Voor een beperkte groep
- Volgens strenge regels, maar wel met instemming
- Met offers (bloed); Bloed komt terug in de tabernakel: het is de door God bepaalde manier voor verzoening die nodig is om in Zijn nabijheid te mogen komen. Bloed is een teken dat het leven wordt gegeven. Het is aanbidding in de diepste vorm. Loyaliteit aan degene waarvoor je je leven inzet.
- Het gaat om het hart

Gods ontmoeten in de wereld die nooit eindigt.

Op twee plekken in de bijbel is er sprake van 'in Gods aanwezigheid zijn' op een heel bijzondere manier. In het laatste bijbelboek Openbaringen lezen we over hoe Johannes in een glimp ziet van een tafereel in de hemel. Hij ziet een scene waarin ook de vraag wordt gesteld wie de boekrol kan openen, en dat geen mens daartoe in staat is, maar dat de Leeuw van Juda (Jezus) dat wel kan doen. En uiteindelijk eindigt dit visioen in een bruiloftsmaal.

Zie je dat het patroon opvallend hetzelfde is?

En wat te denken van Jesaja de profeet in het oude testament. Hij wordt door God ook uitgenodigd een kijkje te nemen in de hemel...

Jesaja 6: 1- 8

In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Heer, gezeten op een hoogverheven troon. De zoom van zijn mantel vulde de hele tempel. Boven Hem stonden serafs. Elk van hen had zes vleugels, twee om het gezicht en twee om het onderlichaam te bedekken, en twee om mee te vliegen. Zij riepen elkaar toe: 'Heilig, heilig, heilig is de HEER van de hemelse machten. Heel de aarde is vervuld van zijn majesteit.' Door het luide roepen schudden de deurpinnen in de dorpels, en de tempel vulde zich met rook. Ik schreeuwde het uit: 'Wee mij! Ik ben verloren, want ik ben een mens met onreine lippen, en ik leef te midden van een volk dat onreine lippen heeft. En nu heb ik met eigen ogen de koning, de HEER van de hemelse machten, gezien.' Toen nam een van de serafs met een tang een gloeiend kooltje van het altaar en vloog daarmee op mij af. Hij raakte mijn mond ermee aan en zei: 'Dit heeft je lippen aangeraakt; je schuld is geweken, je zonden zijn tenietgedaan.' Daarop hoorde ik de stem van de Heer zeggen: 'Wie zal Ik sturen? Wie kan namens ons gaan?' Ik antwoordde: 'Hier ben ik, stuur mij.'

Jesaja 25:6

*Op deze berg richt de HEER van de hemelse machten
voor alle volken een feestmaal aan:
uitgelezen gerechten en belegen wijnen,
een feestmaal rijk aan merg en vet,
met pure, rijpe wijnen.*

Opvallend genoeg weer hetzelfde patroon van Gods aanwezigheid!

1. Het initiatief ligt bij God: Welkom zoals je bent!
2. De mens erkent schuld
3. God voorziet in verzoening
4. Gods woord klinkt
5. De mens wijdt zich toe
6. Er is een feestmaal

Opvallend veel parallellen. Zowel Jesaja als Johannes ervaren de aanwezigheid van God in een soort 'hemelse' context.

Het feit dat zowel Jesaja, zeg maar 750 voor Christus als Johannes (grofweg 800 jaar later) dit inkijkje krijgen, maakt dat het niet gek is om te denken dat er dus een eeuwigdurende aanbiddingstijd moet zijn. Eentje die al onder het Oude Testament begon (Jesaja heeft dit visioen in zijn tegenwoordige tijd, en in de wereld die nooit eindigt) en waar ook Johannes in Openbaringen nog inzage in krijgt.

We zien wel een groot verschil.

In Jesaja's tijd is de verzoening nog niet Jezus, maar een andere manier van reiniging.

Terwijl Jezus volgens het Nieuwe Testament een cruciale rol speelt in het ontmoeten van God.

God ontmoeten in deze tijd

Onze tijd is de tijd tussen Jezus' dood en opstanding en zijn terugkomst.

Er is zo'n beetje een hele brief in het NT gewijd aan hoe de kerk na de dood en opstanding van Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest moest kijken naar de aanwezigheid van God: de Hebreeënbrief.

De jonge kerk, in het begin ook veel met een joodse achtergrond, bleef naar de tempel gaan, bleef ook veel naar de joodse wetten leven. Maar de Hebreeënbrief geeft ons een paar interessante inzichten voor Gods aanwezigheid in onze tijd.

1. Jezus is de vervulling van de oude rituelen.

Hebr. 10:19-22

Broeders en zusters, dankzij het bloed van Jezus kunnen we zonder schroom het heiligdom binnengaan. Hij heeft voor ons met zijn lichaam, door het voorhangsel

heen, een nieuwe, levende weg gebaad, en doet nu als hogepriester dienst in het huis van God. Laten we God dan naderen met een oprecht hart en een vast geloof, nu ons geweten gereinigd is door de besprenkeling van ons hart, en ons lichaam met zuiver water is gewassen.

Hebr. 9:14

hoeveel te meer zal dan niet het bloed van Christus, die dankzij de eeuwige Geest zichzelf heeft kunnen opdragen als offer zonder smet, ons geweten reinigen van daden die tot de dood leiden, en het heiligen voor de dienst aan de levende God?

Het hele regelsysteem met offeren is vervangen door Jezus. Dit is oprecht een Nieuw Testament. Ook een nieuwe vorm van aanbidding. Emiel heeft hier twee weken geleden ook aan gerefereerd. Het is niet voor niets dat onze jaartelling is gekoppeld aan het leven van Jezus. Het verbond wat hij maakte (alleen al dat door zijn Geest ook niet-joden deel konden worden van Gods familie)...

2. De kracht van het 'bloed' van Christus wordt op twee fundamentele manieren aangetoond.

1. Ten eerste stelde het hem in staat om toegang te krijgen tot het hemelse heiligdom, om voor gelovigen de weg te openen om met vertrouwen het 'Heilige der Heiligen' binnen te gaan.
2. Ten tweede kan alleen het bloed van Jezus Christus het geweten van gelovigen reinigen en hen toerusten om God te dienen op de manier die Hij verlangt.

Bloed is het medium om tot God te naderen. Bloed brengt leven in plaats van het oordeel van de dood, en een vernieuwing van de relatie met God. Zonder bloed is er geen toegang tot God, geen inwijding van het verbond en geen vergeving.

Het bloed van Christus is het krachtigste van allemaal, omdat hij zichzelf zonder smet aan God offerde, als het ware een laatste offer voor de zonde dat door God werd gevraagd.

Daarom aanbidden wij ook Jezus!

Je kunt God ontmoeten in onze tijd dan ook samenvatten met:

- Door geloof in Jezus in plaats van uitvoeren van regels
- Iedereen heeft toegang in plaats van alleen de hogepriester
- Overall mogelijk in plaats van in het heiligdom alleen

- Nog steeds met bloed, maar het heeft al gevloeid.
- Nog steeds gaat het om ons hart

Maar, hoor ik je denken. Hoe werkt dat dan? Ik voel er helemaal niets bij. Is God er dan?

Een toetje:

Even terug naar de Hebreeënbrief.

Hebr. 4:14-16

*Nu wij een hooggeplaatste hogepriester hebben **die de hemelsferen is doorgedaan**, Jezus, de Zoon van God, moeten we vasthouden aan het geloof dat we belijden.*

Hebr. 7:26

Een hogepriester als Hij hadden we ook nodig, iemand die heilig, schuldeloos en zuiver is, van de zondaars afgescheiden en ver boven de hemelsferen verheven.

Het beeld wat je hier ziet is dat Jezus als het ware als een raket door de atmosfeer heen is geschoten. De zwaartekracht van de dood heeft overwonnen en nu zit aan de rechterhand van de Vader. Stefanus bijvoorbeeld getuigt in Handelingen dat hij hem daar ziet zitten...

Jezus is naar die plek van de eeuwige aanbidding en aanwezigheid van God gegaan.

Maar dan lezen we dit:

Efeze 2:6

*Hij heeft **ons** samen met Hem tot leven gewekt en ons **een plaats gegeven in de hemelsferen**, in Christus Jezus.*

Efeze 2: 17-22

*... dankzij Hem hebben wij allen door één Geest **toegang tot de Vader**. Zo bent u dus geen vreemdelingen of gasten meer, maar burgers, net als de heiligen, en **huisgenoten van God**, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, met Christus Jezus zelf als de hoeksteen. In Hem vormt het bouwwerk één geheel en groeit het uit tot een tempel die gewijd is aan de Heer, in wie ook u samen opgebouwd wordt tot een plaats waar God woont door zijn Geest.*

Dit is eigenlijk bizar. Dit is iets wonderlijks van ons leven als Geestvervulde mensen. In Christus, door de geest, zeg maar: met ons hart kunnen we deelnemen aan de eeuwigheid. Nu al, terwijl ons lichaam zich hier met de poten in de modder bevindt. Dit idee wordt bevestigd.

Hebr. 12:22-24

Nee, u bent de Sionsberg genaderd, de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en duizenden engelen die in vreugde bijeen zijn, de gemeenschap van eerstgeborenen, die in de hemel ingeschreven zijn; u bent God genaderd, de rechter van allen, en de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid gekomen zijn, de bemiddelaar van een nieuw verbond, Jezus, en het gesprengde bloed dat krachtiger spreekt dan dat van Abel.

Na pasen is de hemel geopend zodat wij al deel kunnen hebben aan de hemelse aanbidding door Christus in de Geest.

En of je dat voelt of niet werkt denk ik voor iedereen anders. Maar ook dit is één van die aspecten in het leven met de Heilige Geest waar we in mogen groeien. Groeien in het leven vanuit geloof, vanuit wat we niet zien, maar wat niet minder realiteit is.

Wij mogen deel hebben aan Gods aanwezigheid door zijn geest deel worden van de eeuwige eredienst.

Naarmate we ons leven meer en meer integreren in de geestelijke wereld van God, krijgt ons leven steeds meer de substantie van het eeuwige. We zijn voorbestemd voor een tijd waarin ons leven volledig zal worden gedragen door geestelijke realiteiten en op geen enkele manier meer afhankelijk zal zijn van het fysieke. Onze stervende, of 'sterfelijke' toestand zal zijn ingeruild voor een onsterfelijke en de dood zal zijn opgenomen in de overwinning. (Willard, p. 94)

Ik heb Gods aanwezigheid in mijn leven nodig om te veranderen.

Ik weet niet waar jij staat.

- Oud
- Ziek
- Gescheiden
- Gecancelled

God nodigt je uit. In zijn aanwezigheid. Met twee benen in de modder maar je hart in de hemel. Bij hem. Vol eerbied en ontzag. Op zijn uitnodiging. Door zijn verzoening.

- Ontmoet hem bij het kruis
- Ontmoet hem op je knieën
- Zoek hem met het ministry team
- Vier en verkondig Jezus in het feestmaal van de kerk

Ik hoop dat niemand zich schaamt om dat te doen, en dat niemand zich ook schaamt om te blijven staan. Het gaat om het hart.